

Fita i la Girona perenne

Des de fa seixanta anys i escaig, en què un nen amb predisposició artística va començar a traçar uns elementals dibuixos sota el mestratge del professor Joan Carrera, fins que un home ja consagrat i universalment reconegut està culminant l'obra mestra com a artista, ha transcorregut tota una vida dedicada a les arts plàstiques, en les més diverses modalitats. Una vida, la d'en Domènec Fita, lliurada a l'estudi, la recerca i la realització d'una obra que marca i defineix una singular i remarcable personalitat.

Domènec Fita és un home de Girona, perquè aquí ha viscut, ha treballat i ha estimat. És també un artista gironí perquè en aquesta ciutat és on ha realitzat la major part de la seva obra. En els seus tallers, primerament de Sarrià de Dalt, i finalment a Montjuïc, ha anat plasmant el fruit de la seva inspiració, de la seva formació professional, del seu estudi constant, de la seva renovada continuïtat i del seu treball incessant i sense treva.

Però en Fita no només és gironí per la seva vinculació personal i professional a la ciutat, sinó també per la interpretació que ha fet en la seva obra dels valors, les essències i les belleses que Girona ofereix a qui la contempla; però d'una manera molt especial a l'artista que amb una visió més profunda i més especialitzada té una major capacitat per captar en tota la seva extensió i profunditat la naturalesa d'aquesta nostra ciutat tan digna i mereixedora d'estudi i atenció.

La carrera artística de Domènec Fita no s'ha limitat al cercle reduït de la nostra Girona, sinó que, després de rebre aquí els ensenyaments bàsics i descobert el possible futur d'aquell prometedor vailet, continuà la seva formació a Olot i a Barcelona, i en aprofitats viatges d'estudis s'imposà dels valors universals del món de la cultura i en especial de les arts plàstiques.

Quan es trobava en el punt dolç de la seva formació i feia els primers passos en una dedicació fonamentada i professionalitzada, un dramàtic accident de treball que podia haver resultat tràgic i frustrant, va condicionar la seva trajectòria personal i sens dubte també la professional. Encara que aquesta darrera va experimentar la superació per l'esforç i la tenacitat de l'artista i el suport d'alguns

amics i molt particularment per l'abnegació i la fidelitat gairebé heroica de la seva esposa Àngela.

El matrimoni Fita és un model de convivència i de santa harmonia. La llar dels Fita és un recer d'acolliment per a amics, deiebles i admiradors. En la compenetració conjugal, l'amistat i l'art els Fita han buscat la felicitat, i l'han trobada fins al punt en què la felicitat es fa trobadissa en aquest món tan sotraguejat, però que té tantes reserves per descobrir i per aconseguir.

Si no hagués ocorregut l'accident del temple de Betlem de Barcelona, s'hauria establert mai en Fita a Girona ? No podem saber-ho; però era possible que la seva vàlua i les nobles ambicions professionals l'haguessin empès per altres camins, que no podem sospitar. Però els fets són com són i la realitat és la que impera. El que avui compta és el total i incondicional arrelament de l'artista a Girona.

Girona conserva una part molt important de la producció artística de Domènec Fita. Però també Girona com a tema té un gran protagonisme en aquesta obra. Aquest protagonisme queda ben palès considerant la totalitat de la rica i voluminosa producció artística de l'autor; però ara i aquí s'evidencia en la darrera exposició que aquests dies podem visitar en els locals de la mateixa Fundació, situats al carrer de les Hortes. La celebració de la present exposició s'ha fet coincidir amb la publicació d'un pulcre i ben documentat i il·lustrat volum que ve a enriquir la ja copiosa bibliografia existent, referent a en Fita i la seva obra. Volum excel·lentment editat per la mateixa fundació.

Aquest elenc interpretatiu que ara en Fita ens presenta és el resultat d'una constant recerca en les tècniques, els materials, i l'instrumental; com també la sempre permanent i sempre renovada visió de la Girona arqueològica i monumental. La contemplació des de tots els angles, respectant l'objectivitat però proposant la subjectivitat.

La identificació d'en Fita amb la ciutat és total i absoluta, tal com es posa de manifest en el conjunt de la seva obra. En l'exposició hi apreciem el moment actual de la seva interpretació artística de la Girona vella. En el llibre es pot resseguir tot el procés de la visió de la ciutat i la seva interpretació. Deixant al marge la ciutat moderna, Domènec Fita aboca tota la seva atenció al barri vell, en tota la seva amplitud i en tots els detalls. S'interessa pels monuments

emblemàtics. Els campanars que són la divisa de la ciutat; les naus gòtiques de singular amplària, els claustres recollits; l'enigmàtica bellesa dels Banys Àrabs. Però també es fixa en altres detalls, com els carrerons tortuosos; les escales que ens porten a l'acròpoli; els esculturals capitells, les finestres, les portalades, els patis silenciosos dels antics casals... Tot aquest tresor que es pot descobrir en l'estoig d'art i d'història que és la ciutat de Girona.

Tot descobert amb la constant observació de l'artista; amb respecte per la història, i amb la llibertat d'interpretació. En la realitat del present i la projecció cap al futur.

L'art d'en Fita no s'atura. És un impuls intel·ligent i creatiu que no té fre. Un laborar sense pausa ni concessions al cansament. Impassible a l'envelliment.

Des del seu recés de Montjuïc, que és llar, taller i escola, l'artista observa, estudia, interpreta i representa plàsticament la ciutat. Tot i que ja coneix a fons la Girona arqueològica, la constant observació i la permanent vivència li permeten fer nous descobriments, endevinar-hi nous aspectes, fer-ne noves interpretacions.

L'obra que actualment se'ns mostra en la sala d'exposicions de la Fundació, i el llibre *Fita-Girona* posen davant la nostra atenció la més moderna etapa d'un procés artístic i el desenvolupament d'una dedicació a l'art i a la ciutat. Aquesta, fins ara, darrera publicació d'en Fita és una antologia artística que l'autor dedica a la seva i també nostra Girona.

Enric Mirambell i Belloc - Cronista oficial de la ciutat de Girona

Diari de Girona, 25 de desembre de 2004